

Kúpele vo švajčiarskom Vals od architekta Petra Zumthora sú harmóniou svetla, kameňa, betónu, všadeprítomnej vody, pary a výhľadov do alpskej krajiny.

Londýnske centrum Barbican je úspešným a živým komplexom, hoci patrí do repertoáru brutalistickej architektúry 60. rokov minulého storočia.

reaz. a foto TON

„Mám rád architektúru, ktorá v ľubovoľnej dobe vystihuje zadanie. Oceňujem najmä neopulentné a zdanlivo nenápadné počiny, ktoré menia naše životy k lepšiemu.“

Mlynica našla osvieteného investora a z opusteného objektu sa stala krásna revitalizovaná stavba.

– vo veľmi ľudskej mierke – s ihrskami. Dnes presne vnímam jej kvality a oblieva ma studený pot, keď na príklade odporne zateplených domov podobného sídliska v neďalekej Handlovej vidím, ako to môže skončiť. Verím, že sa niečo stane, kým bude neskoro.

Ktoré mesto vo svete má pre vás osobitú čaru?
Samozrejme, Banská Štiavnica. Je to magická súhra prírodného a urbanistického fenoménu, aj keď, zatiaľ bez Štiavničanov, ktorí boli v socializme odsťahovaní na sídlisko. Lubľanu mám tiež veľmi rád, pretože v nej vidím paralelu s Bratislavou – podobná veľkosť a pred asi 20-timi rokmi rovnaká štartovacia čiara. Dnes sú výsledky úplne odlišné. A nie je to otázka peňazí, ale priorit. No a osobitné čaro má pre mňa aj – nečakane – Bratislava. Svojim silným prepojením na silný prírodný kontext. Malé Karpaty, Dunaj, hrádza – znie to neuveriteľne, ale život tu sa páčil aj kedysi mojim pražským kolegom! Má potenciál, ale ešte veľký kus cesty pred sebou. Želám jej čím menej psích kusov.

Ktoré mesto ide podľa vás ostatným metropolitám príkladom, napríklad z hľadiska rozvoja urbanizmu, riešenia zelene, infraštruktúry či mestských regulatívov?
New York. Kto tam bol, dá mi za pravdu, že klišé o New Yorku ako o hnusnej metropole plnej áut už neplatia. Dlhodobu sa tu pracuje s verejným priestorom, vznikajú cyklotrasy, námestia, chránia sa tisíce budov a štvrtí, podporuje sa budovanie malých námestí a parčíkov. Spolupracujú tu s najlepšimi odborníkmi na svete, napríklad s dánskym urbanistom Janom Gehlom, a cielene menia mesto na neuveriteľne zaujímavý koláž priestorov pre síce hektický, ale plnohodnotný mestský život.

Vedeli by ste si predstaviť život v nejakom inom meste?
Samozrejme, vedel. Momentálne však veľmi rád plánujem svoj život v Bratislave – chceme prispieť našimi projektmi a developerskými počinmi k jej postupnej premene na lepšie mesto.

Existuje stavba, ktorá vám dodnes utkvela v pamäti, prípadne ovplyvnila vaše nazeranie na stavebníctvo a architektúru?
Takých stavieb je veľa. Veľmi ma ovplyvňujú stavby, ktoré prežijem osobne. Takto mám napríklad hlboko vrytú spomienku z prežívania architektúry kúpeľov vo Vals od architekta Petra Zumthora. Je to architektúra, ktorú ani nevnímame, len vám postupne „lezie“ pod kožu. Je to harmónia svetla, kameňa, betónu, všadeprítomnej vody, pary a výhľadov do alpskej krajiny.

Prečo vás táto stavba oslovila?
Očarilo ma, ako Peter Zumthor s minimálnymi výrazovými prostriedkami narába so všetkými našimi zmyslami. Silu tejto architektúry som si aj otestoval, rodine som pred návštevou kúpeľov nepovedal, že je to jedna z najvýznamnejších stavieb nositeľa Pritzkerovej ceny, čo je celosvetový „Oskar pre architektov“ – len som im povedal, že je to vraj zaujímavé. No a fungovalo to aj v ich prípade, hoci nie sú architekti.

Existuje stavba, ktorá je vám blízka najmä z emocionálneho hľadiska – ktorá má pre vás úžasný genius loci?
Je to vlastne viac stavieb. Vyrastal som v Prievidzi, veľa chvíľ som v detstve trávil na sídlisku, ktoré je dnes jednou z najcenejších štvrtí v štýle sorely na Slovensku. Štvrť, ktorá má hlavnú os orientovanú do parku s priehľadom na Bojnický zámok, má centrálné námestie s obchodmi a mnoho zelených dvorov

MOJA ARCHITEKTÚRA, MOJA STAVBA, MOJE MESTO

Ing. arch. Tomáš Šebo,
ITB Development

Aký typ architektúry či architektonický štýl je vášmu srdcu najbližší?

Architektúra pre mňa nie je o štýle. Úlohou architekta je pochopenie cieľového spotrebiteľa, jeho predstáv o tom, ako bude budovu a priestor používať. Znamená pochopenie prostredia, do ktorého bude architektúra osadená, a pochopenie toho, ako chce prostredie a prežívanie človeka v ňom ovplyvniť, zmeniť. Keď toto všetko vie, architektúra z toho prirodzene vyplynie. Výdareným výsledkom môže byť, samozrejme, budova so zaujímavým výrazom, niekedy harmonickým, niekedy provokatívnym, inokedy povznášajúcim a podobne. Napríklad, na baroku mám rád to, ako pracuje s prírodou, na gotike jej prácu so svetlom, na funkcionalizme to, ako sa snaží vyabstrahovať životné potreby človeka. Mám rád architektúru, ktorá v ľubovoľnej dobe vystihuje zadanie. Oceňujem najmä neopulentné a zdanlivo nenápadné počiny, ktoré menia naše životy k lepšiemu. Napríklad Živnodomy v Bratislave od Emila Belluša vytvárajú kus centra mesta bez toho, že by sme si to vôbec uvedomovali, Trojitý most od Josipa Plečnika v Lubľane pochopil a prepojil tri smery pohybu a malým zásahom radikálne ovplyvnil celé svoje okolie.

Aký typ architektúry podľa vás v našich končinách absentuje?

Máme málo príkladov architektúry, ktorá rešpektuje historické vrstvenie, nerobí za históriou hrubú čiaru a nepremieňa mesto na anonymnú architektúru, čo práve „fičí“. Napríklad v Londýne, napriek búrlivému rozvoju, vykazujú obdivuhodný rešpekt k brutalistickej architektúre moderny 60. rokov – centrum Barbican je úspešným a živým komplexom. U nás si začíname zvykať na pocit, že trebárs Istropolis tu nebude. Zbúrali sme takmer všetky priemyselné stavby a nahradili sme ich – čím?

Na akú architektúru zo Slovenska ste, naopak, veľmi hrdý?

Práve kvôli spomenutému som hrdý napríklad na projekt Mlynica, ktorý revitalizuje opustený priemyselný objekt. To chce, samozrejme, osvieteného investora, ktorého Mlynica našťastie našla. Preto som napríklad hrdý aj na našu rekonštrukciu a dostavbu bývalých budov železničného staviteľstva na Štefánikovej ulici na biznis centrum. Architektúra z 50. a 70. rokov tu aj na základe nášho rozhodnutia ako developera aj architekta našla svoj nový život a nový výraz, ktorý odkazuje i na ideovo nie príliš velebenú, ale mnohokrát kvalitnú architektúru 50. rokov.

Trojité most od Josipa Plečnika v Lubľane prepojil tri smery pohybu. Malým zásahom však radikálne ovplyvnil celé svoje okolie

ČARODREVA

STAROSTLIVOSŤ
O DREVO

DIZAJN&ŠTÝL

DIELŇA

DREVO V
KULTÚRE

FAKTY O DREVE

www.carodreva.sk

Tento projekt podporuje

